

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 62/25

Λουξεμβούργο, 3 Ιουνίου 2025

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-460/23 | [Kinsa] ¹

Σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος εισέρχεται παρανόμως στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή για υποβοήθηση παράνομης εισόδου για τον λόγο και μόνον ότι συνοδεύεται από το ανήλικο παιδί του

Πράγματι, ο εν λόγω γονέας ανταποκρίνεται απλώς στην ευθύνη που φέρει έναντι του παιδιού

Ιταλικό δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με το περιεχόμενο του προβλεπόμενου στο δίκαιο της Ένωσης γενικού αδικήματος της υποβοήθησης παράνομης εισόδου. Το Δικαστήριο απαντά ότι δεν στοιχειοθετεί υποβοήθηση παράνομης εισόδου η συμπεριφορά προσώπου το οποίο, κατά παράβαση του καθεστώτος διέλευσης από τα σύνορα, φέρνει στο έδαφος κράτους μέλους ανήλικους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι το συνοδεύουν και των οποίων ασκεί την πραγματική επιμέλεια. Πράγματι, μια τέτοια συμπεριφορά δεν συνιστά υποβοήθηση της παράνομης μετανάστευσης την οποία το δίκαιο της Ένωσης αποσκοπεί να καταπολεμήσει, αλλά έκφραση της ευθύνης που φέρει ο ενήλικας έναντι των ανηλίκων λόγω της οικογενειακής τους σχέσης. Ως εκ τούτου, το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που ποινικοποιεί την εν λόγω συμπεριφορά.

Τον Αύγουστο του 2019, μια υπήκοος τρίτης χώρας παρουσιάστηκε στα σύνορα, κατά την άφιξη στον αερολιμένα της Μπολόνια (Ιταλία) πτήσης προερχόμενης από τρίτη χώρα, συνοδευόμενη από την κόρη και την ανιψιά της που ήταν ανήλικες και είχαν την ίδια με αυτή ιθαγένεια, κάνοντας χρήση πλαστών διαβατηρίων. Συνελήφθη και εις βάρος της ασκήθηκε ποινική δίωξη για υποβοήθηση παράνομης εισόδου. Κατά δήλωσή της, είχε εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής της λόγω απειλών κατά της ζωής που δεχόταν η ίδια και η οικογένειά της από τον πρώην σύντροφό της. Φοβούμενη για τη σωματική ακεραιότητα της κόρης της και της ανιψιάς της, της οποίας είχε την πραγματική επιμέλεια κατόπιν του θανάτου της μητέρας του παιδιού, τις πήρε μαζί της. Λίγο αργότερα υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας.

Στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, το πλημμελειοδικείο της Μπολόνια απευθύνθηκε στο Δικαστήριο. Το Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον η εν λόγω συμπεριφορά στοιχειοθετεί το γενικό αδίκημα της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης², και κατά πόσον μπορεί να επισύρει ποινικές κυρώσεις.

Το Δικαστήριο απαντά, πρώτον, ότι **η συμπεριφορά προσώπου το οποίο, κατά παράβαση του καθεστώτος διέλευσης από τα σύνορα, φέρνει στο έδαφος κράτους μέλους ανήλικους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι το συνοδεύουν και των οποίων ασκεί την πραγματική επιμέλεια δεν στοιχειοθετεί το γενικό αδίκημα της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης.**

Πράγματι, με τη συμπεριφορά αυτή το εν λόγω πρόσωπο ανταποκρίνεται στην ευθύνη που υπέχει λόγω της οικογενειακής σχέσης που το συνδέει με τους ανήλικους και λόγω της ανάληψης της πραγματικής επιμέλειάς τους. Αντίθετη ερμηνεία θα συνεπαγόταν ιδιαιτέρως σοβαρή επέμβαση στο θεμελιώδες δικαίωμα στον σεβασμό της

οικογενειακής ζωής και στα θεμελιώδη δικαιώματα του παιδιού, τα οποία κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σημείο που να θίγει το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Η ως άνω ερμηνεία επιβάλλεται, εν προκειμένω, και υπό το πρίσμα του θεμελιώδους δικαιώματος ασύλου. Πράγματι, δεδομένου ότι η ενδιαφερόμενη υπήκοος τρίτης χώρας υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας, δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ως παρανόμως διαμένουσα μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεώς της σε πρώτο βαθμό, ούτε μπορούν να της επιβληθούν ποινικές κυρώσεις, είτε για τον λόγο ότι εισήλθε η ίδια παρανόμως στην επικράτεια είτε για τον λόγο ότι τη συνόδευσαν, κατά την είσοδό της, η κόρη και η ανιψιά της των οποίων ασκεί την πραγματική επιμέλεια.

Το Δικαστήριο απαντά, δεύτερον, ότι το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που ποινικοποιεί μια τέτοια συμπεριφορά.

Πράγματι, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να βαίνουν πέραν του περιεχομένου του γενικού αδικήματος της υποβολής της παράνομης εισόδου όπως αυτό ορίζεται στο δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβάνοντας μη καλυπτόμενες από το δίκαιο της Ένωσης συμπεριφορές, κατά παράβαση του Χάρτη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη της](#) αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Θα βρείτε [εδώ](#) ένα επεξηγηματικό βίντεο του Προέδρου του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την απόφαση.

Ακολουθήστε μας!

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² [Οδηγία 2002/90/ΕΚ](#) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για τον ορισμό της υποβολής της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής.